

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΓΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-49
ΑΘΗΝΑ 105-64
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Αθήνα, 19/4/2007

Αριθ. καταθέσεως: 1908/2007

Βοηθός Εισηγητής: Δ. Πυργάκης

ΕΠΕΔΩΘΗ
10-5-07
ΕΙΡΗΝΗ ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΥ

Π ρ ο ς

Το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος

Διδότου 26

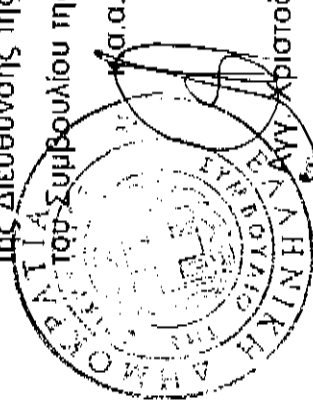
Αθήνα

Σας κοινοποιούμε αντίγραφο της από 19/3/2007 αιτήσεως ακυρώσεως των ΣΟΜ. "ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΜΕΝΟΥ ΘΪΚΙΣΜΟΥ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ - Ο ΑΧΕΛΩΟΣ", κ.λπ (3 αιτ.) κατά ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ, της οποίας δικάσιμος έχει ορισθεί η 1^η Ιουνίου 2007, ημέρα Παρασκευή, ώρα 9.30 π.μ. και εισηγητής η Σύμβουλος Αικ. Σακελλαροπούλου, για να λάβετε γνώση και για κάθε άλλη νόμιμη συνέπεια.

Με εντολή της Εισηγητού της υποθέσεως

Ο Προϊστάμενος

της Διεύθυνσης της Γραμματείας
του Συμβουλίου της Επικρατείας

ΟΑ 1908/19-3-07

Δικηγορικό Γραφείο

Γεωργίου Χριστοφόρου Χριστοφορίδη

Αθήνα - Μασουραματάν 10 - 10682 - τηλ. 82 52 130

ΕΝΩΣΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΣΤΕΦΑΝ

(Τμήμα Ε')

Α Ι Τ Η Σ Ι Σ

1. Του σωματείου με την επωνυμία «Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Κατακλυζομένου Οικισμού Μεσοχώρας - Ο Αχελώος - », που εδρεύει στη Μεσοχώρα του Νομού Τρικάλων.

2. Της Κοινότητας Μυροφύλλου Τρικάλων, που εδρεύει στο Μυρόφυλλο Τρικάλων.

3. Του σωματείου με την επωνυμία «Σύλλογος Φύλων Προστασίας Περιβάλλοντος Νότιας Πίνδου και Μνημείων Αχελώου : Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Μυροφύλλου Τρικάλων», που εδρεύει στο Μυρόφυλλο του Νομού Τρικάλων.

ΚΑΤΑ

Του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Π Ε Ρ Ι Α Κ Υ Ρ Ω Σ Ε Ω Σ

Της τεκμαιρομένης παράλειψης οφειλομένης νομίμου ενεργείας του ανωτέρω Υπουργού να εκδόσει πράξη, με την οποίαν θα καθίσταται υποχρεωτική η παύση όλων των εργασιών και όλων των έργων που σχετίζονται με την ενεργειακή αξιοποίηση και με την εκτροπή προς Θεσσαλία των υδάτων του ποταμού Αχελώου, μέχρι την ρητή και αιτιολογημένη νέα κρίση της Διοίκησης, την οποίαν επιβάλλει η δικαστική απόφαση ΟΑΣτΕ 1688/2005.

κατακλύσεως αφανισμό υποβάθμιση του Μνημείου, που ήταν και είναι αναπόσπαστο στοιχείο της ιστορικής της διαδρομής.

Το τρίτο των εδώ αιτούντων Σωματείο, ιδρυθέν πριν την ψήφιση του ν. 3481/2006, επαγρυπνεί, κατά το καταστατικό του, για την προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της Νοτιάς Πύλδου και ειδικώς για τη διαφύλαξη της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Μυροφύλλου Τρικάλων.

2. Ιστορικό.

Με την υπ' αριθ. 1688/2005 Απόφαση η Ολομέλεια του Δικαστηρίου, ερμηνεύοντας τις διατάξεις του νόμου 1739/1987 υπο το φως της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ακύρωσε την Α.Π. 131957/19-3-2003 Κοινή Υπουργική Απόφαση, με την οποία είχαν εγκριθεί περιβαλλοντικοί όροι, για την κατασκευή και λειτουργία των έργων μερικής εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του ποταμού Αχελώου, επειδή δεν είχε προηγηθεί η έγκριση σχετικού προγράμματος ανάπτυξεως υδατικών πόρων, κατά τους ορισμούς του άρθρου 4 του νόμου αυτού.

Το Δικαστήριο ανέλεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση προκειμένου αυτή να κρίνει, εάν εμμένει στην εκτέλεση των έργων, αποσαφήνισε δε, ότι η νέα απόφαση πρέπει να γίνει ενόψει των νέων νομικών και πραγματικών δεδομένων, που ισχύουν για τα έργα, κατ'εκτίμηση των υδατικών αναγκών της Θεσσαλίας και της Δυτικής Στερεάς και της προβλεπόμενης μορφής ανάπτυξης των περιοχών αυτών, στο πλαίσιο πάντοτε της βιώσιμης διαχείρισης των υδατικών πόρων.

Με άλλα λόγια, η νέα αυτή κρίση της Διοίκησης πρέπει να αιτανά, τεκμηριωμένα, με τα κριτήρια που προσδιόρισε σαφώς η δικαστική απόφαση, στο ερώτημα : τα έργα εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης

προβλέπονται οι δυνατότητες υδροληψίας από λεκάνη απορροής και μεταφοράς ύδατος σε άλλη λεκάνη, δίχως να έχουν καταρτισθεί και εγκριθεί το εθνικό πρόγραμμα διαχείρισης και προστασίας του υδατικού δυναμικού της χώρας και τα οικεία σχέδια διαχείρισης των Περιφερειών, για συγκεκριμένους σκοπούς, ήτοι για τη λειτουργία μεγάλων υδροηλεκτρικών έργων, για την περιβαλλοντική αναβάθμιση περιοχών, για την ικανοποίηση επιτακτικών αναγκών ύδρευσης πόλεων και για τη βελτίωση των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών επιφανειακών ή υπογείων υδάτων. Για την άσκηση των ανωτέρω δυνατοτήτων τίθεται ως προϋπόθεση η προηγούμενη έγκριση (προ)σχεδίου διαχείρισης της λεκάνης απορροής, από την οποία θα γίνει υδροληψία και εκείνης στην οποία θα μεταφερθεί νερό, ενώ προβλέπεται, ότι σε περίπτωση έργων μεγάλης κλίμακας ή εθνικής σημασίας, η έγκριση του ανωτέρω (προ)σχεδίου διαχείρισης γίνεται με νόμο.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 13 ν.3481/2006, τα έργα στον ποταμό Αχελώο χαρακτηρίζονται εθνικής σημασίας και μεγάλης κλίμακας, ορίζονται περιβαλλοντικοί όροι για την κατασκευή και λειτουργία τους, παρέχεται η δυνατότητα συνέχισης, ολοκλήρωσης και λειτουργίας των έργων αυτών και εγκρίνονται ad hoc σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής του Αχελώου και του Πηνειού.

Με τις ανώτερες διατάξεις, με τις οποίες αποκλείεται η συνέχιση, ολοκλήρωση και λειτουργία των έργων εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του Αχελώου, με το νομοτεχνικό εύρημα της ενσωμάτωσής/θέσπισης δύο διοικητικών πράξεων, εκ των οποίων η πρώτη (έγκριση σχεδίων διαχείρισης) αποτελεί προϋπόθεση για τη δεύτερη (έγκριση περιβαλλοντικών όρων), η νομοθετική λειτουργία εξειράπη σαφώς από τα όρια εντός των οποίων οφείλει να κινείται και να δρα, κατά το Σύνταγμα.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις αυτές ο νομοθέτης :

προτέρων στις ρυθμίσεις του απόλυτη ασυλία έναντι του ελέγχου συνταγματικότητας υπό των Δικαστηρίων.

Επομένως οι επίμαχες διατάξεις είναι καταφανώς αντίθετες στα άρθρα 20 παρ. 1, 25 παρ. 1, 87 παρ. 1, 95 παρ. 1 και 120 παρ. 2 του Συντάγματος, αλλά και στο άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α.

Γ) Επιχειρεί να απαλλάξει τη Διοίκηση από την υποχρέωσή της προς συμμόρφωση προς τις δικαστικές αποφάσεις Ολ. ΣτΕ 1688/2005 και ΣτΕ 1186/2006 και επομένως οι επίμαχες διατάξεις είναι αντίθετες στο άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος.

Διότι η αληθής βούληση του Αναθεωρητικού Νομοθέτη, ο οποίος προσέθεσε το 2001 τη διάταξη αυτή στο Σύνταγμα, δεν ήταν βέβαια να διατηρήσει ρητώς το αυτονόητο, αλλά να εντάξει την υποχρέωση αυτή, ως οργανικό στοιχείο, στο όλο σύστημα λειτουργίας της Πολιτείας, ώστε η σχετική επιταγή να αλευθύνεται και προς τον κοινό νομοθέτη, ακριβώς για να του καταστήσει σαφές, ότι ούτε ο ίδιος δύναται να καταστήσει, καθ' οιονδήποτε τρόπο, την υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης ανενεχθή!

Δ) Αργοί προκαθηκτικά τις συνταγματικές (και κοινοτικές) υποχρεώσεις για βιώσιμη διαχείριση των υδάτων, αφού θέτει σε ισχύ ψευδεπίγραφα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής δύο κορυφαίων υδατικών περιφερειακών κόμβων. Πιο συγκεκριμένα κατά την έννοια του άρθρου 24 παρ. 1 Σ, ερμηνευμένου και υπό το φως της Οδηγίας 2000/60, τα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών έχουν ως αποκλειστικό στόχο την προστασία και βιώσιμη διαχείριση των επιφανειακών και υπογείων υδάτων, προκειμένου να διασφαλίζεται στο διηνεκές επαρκής ποσότητα κατάλληλου ύδατος, αφού αυτό είναι το μέγα ζητούμενο του αιώνα μας.

Όπως, όμως, προκύπτει από το περιεχόμενό του, το σχέδιο «διαχείρισης λεκανών απορροής των ποταμών Αχελώου και Πηνειού, το οποίο

3.3. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, ο νόμος 3481/2006 δεν αναπτύσσει την κυρώτική του ενέργεια σε σχέση με τις διοικητικές πράξεις που ο ίδιος ενσωματώνει/θεσπίζει, τούτο δε σημαίνει, πλην άλλων, και το ότι τα έργα εκτροπής και ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων του ποταμού Αχελώου στερούνται νόμιμης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων από την αρμόδια διοικητική αρχή.

Όμως, κατά το ισχύον εθνικό (και Κοινοτικό) νομοθετικό πλαίσιο (ν. 1650/1986 όπως τροποποιηθείς ισχύει, άρθρα 3, 4, 28, 30, ΚΥΑ 15393/2332//5-8-2002), απαγορεύεται η εκτέλεση οποιοδήποτε έργου που δεν είναι «εφοδιασμένο» με έγκυρη περιβαλλοντική αδειοδότηση, δηλαδή με έγκυρη πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων από την αρμόδια διοικητική αρχή.

Επομένως, το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ, ως κεντρικό όργανο της Διοίκησης, αρμόδιο τόσο για τα σχεδιαζόμενα και εκτελούμενα ανά την επικράτεια έργα, όσο και για τη διαχείριση των υδατικών πόρων της χώρας, ώφειλε να παύσει την πρόοδο όλων των σχετικών εργασιών, όπως ζητήσαμε με την από 17-10-2006 Εξώδικη Πρόσκλησή μας.

Επειδή, όπως ήδη καταδείχθη, οι διατάξεις των άρθρων 9 παρ. 1 και 13 του ν. 3481/2006 αδυνατούν απολύτως, το μεν να περιβάλλουν με το κύρος τους τις διοικητικές πράξεις που επισηματώνουν, το δε να απαλλάξουν τη Διοίκηση από την υποχρέωσή της να συμμορφωθεί με τα κριθέντα διά των δικαστικών αποφάσεων, 1688/2005 της Ολομελείας του ΣτΕ και 1186/2006 του Δ' Τμήματος του ΣτΕ.

Επειδή η Διοίκηση ώφειλε να διατάξει την παύση όλων των επίμαχων έργων και να προχωρήσει, κατόπιν, σε νέα κρίση περί της αναγκαιότητας συνέχισής τους ή περί της οριστικής εγκατάλειψής τους, συμμορφούμενη προς τα δικαστικώς κριθέντα, αφού, σύμφωνα με το